

คำผวน

ที่ปรากฏในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์*

สนิท บุญฤทธิ์**

นศรปฐม 13 ตุลาคม 2513

อันวันที่ผู้เขียนจบการเขียน “นิราศเขากง” ตามคำขอของเพื่อนคนหนึ่ง ที่จำได้ก็เพราะต้นฉบับงานเขียนทุกชิ้นจะต้องบันทึกสถานที่และวันเวลาที่เขียนเสร็จเอาไว้เสมอ ที่อ้างมานี้ก็เพื่อจะบอกว่่าก่อนหน้าวันนั้น 2 - 3 วัน ได้อ่านคอลัมน์ซึ่งคล้ายคล้ายว่าจะเป็นคอลัมน์ตอบปัญหาสุขภาพหรือไม่ก็ตอบปัญหาทางเพศอะไรนี้แหละ คอลัมน์ดังกล่าวอยู่ในหนังสือ “จักรวาล” ที่คุณฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ หรือ “พนมเทียน” ทำอยู่ ฉบับที่เท่าไรจำไม่ได้ จำได้แต่เพียงว่าเป็นฉบับที่ออกในช่วงนั้น ซึ่งก็คงไม่ก่อนเดือนกันยายนแน่นอนสาระที่ได้อ่านจนทำให้ติดใจจำ เป็นจดหมายของสุภาพสตรีคนหนึ่ง ที่คิดว่าเป็นสุภาพสตรีนั้นวิเคราะห์จากการใช้ภาษาในจดหมายของเธอ โดยเฉพาะตอนที่นำมาเล่านี้ ซึ่งได้ถามปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพทางเพศ เธออารัมภบทมาว่าอยากถามตรง ๆ เป็นภาษาไทยถึงอาการของโรคที่เป็นอยู่ก็เกรงจะดูมองว่าหยาบโหลน จึงขอถามอาการของโรคที่เธอเรียกเป็นภาษาอังกฤษคือ see bear ว่าจะมีวิธีบำบัดรักษาและป้องกันอย่างไร ซึ่งคุณหมอเจ้าของคอลัมน์จะตอบอย่างไรนั้นผู้เขียนก็ไม่ได้สนใจจำอะไร คงจำได้แต่ชื่ออาการของโรคที่เธอเรียกเป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น ที่จำได้ก็เพราะมันเป็น “คำผวน” และอีกนั่นแหละที่จำได้ก็มิใช่เพราะมีจิตสัปดีสัปดอะไร เพียงแต่เพราะมันประหลาดใจตรงที่ว่า ภาษาไทยของเรานั้นมีวิธีการผันคำที่ฟังดูไม่สุภาพ ให้ฟังแล้วสุขภาพขึ้น ด้วยวิธีการที่ไม่เหมือนใครในโลก นั่นก็คือ วิธีการผวนคำ และยิ่งวิธีการของคำผวนที่เจ้าของจดหมายเธอใช้ในหนังสือดังกล่าวมาด้วยแล้ว มันช่างเป็นศิลปะเชิงซ้อนในการใช้ภาษาไทยเสียจริง ๆ และนี่คือเหตุที่ทำให้ผู้เขียนเกิดความสนใจการใช้คำผวนในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์เป็นครั้งแรก

* ตีพิมพ์ครั้งแรกใน **แก่นชีวิต** ที่ระลึกในวาระเกษียณอายุราชการ รองศาสตราจารย์สถาพร พันธุ์มี 30 กันยายน 2538 ครั้งที่ 2 รวมเล่มบทความเสนอผลงานทางวิชาการ พ.ศ. 2538

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา

"คำพวนเป็นวัฒนธรรม
 ทางการใช้ภาษาของไทย
 ที่มีมาตั้งแต่สมัย
 สมเด็จพระนารายณ์มหาราช
 แห่งกรุงศรีอยุธยา
 เป็นอย่างน้อย
 เป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่
 แปลกแตกต่าง
 และไม่ปรากฏมีในภาษาอื่น
 เท่าที่ศึกษาได้ในขณะนี้"

เมื่อพูดถึงสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ แม้เราจะคิดถึงหนังสือพิมพ์ก่อนอื่น แต่เราก็จะต้องไม่ลืมคิดถึงหนังสือทั่วไป วารสาร นิตยสาร จดหมายข่าว สารประชาสัมพันธ์ และจุลสารเผยแพร่วิชาการและบริการที่หน่วยงานต่างๆ ทั้งที่ทางราชการและเอกชนผลิตขึ้นใช้อีกด้วย ทั้งนี้เพราะหนังสือดังกล่าวล้วนแต่เป็นสื่อที่มีอยู่ในสังคมของเราทั้งสิ้น

ศาสตราจารย์ Harold D. Lasser¹ ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ทางกฎหมายและการเมืองของมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวถึงหน้าที่หลักของการสื่อสารในสังคมของสื่อมวลชนไว้ว่า นอกจากจะเป็นผู้สังเกตการณ์และรายงานสภาพแวดล้อม กับเป็นผู้คอยประสานส่วนต่างๆ ในสังคมให้รับกับสภาพแวดล้อมแล้ว ยังจะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางสังคมอีกทางหนึ่ง ซึ่งมรดกดังกล่าวย่อมหมายถึง มรดกทางวัฒนธรรมของสังคมนั้น ๆ ด้วยอย่างแน่นอน และตัวอย่างคำถามของสุภาพสตรีที่กล่าวมาข้างต้น ก็เป็นสิ่งยืนยันคำกล่าวนั้นได้เป็นอย่างดี

คำพวนเป็นวัฒนธรรมทางการใช้ภาษาของไทย ที่มีมาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช แห่งกรุงศรีอยุธยาเป็นอย่างน้อย² เป็นวัฒนธรรมการใช้ภาษาที่แปลกแตกต่าง และไม่ปรากฏมีในภาษาอื่นเท่าที่ศึกษาได้ในขณะนี้

คำพวนที่ปรากฏใช้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ปรากฏให้สังเกตได้ว่ามีการใช้ติดต่อกันมาโดยลำดับและคำพวนที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ตามนัยงานเขียนนี้ คงหมายถึงแต่คำพวนที่ปรากฏในทางการสื่อสารมวลชนเท่านั้น ไม่ได้หมายรวมถึงคำพวนที่ปรากฏในเชิงวิชาการด้วย

อนึ่ง แม้ผู้เขียนจะได้เริ่มสนใจคำพวนที่ปรากฏใช้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์มา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2513 แล้วก็ตาม แต่ก็เพิ่งจะได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อประมาณ พ.ศ.2534 เท่านั้น ทั้งในงานเขียนนี้ก็ไม่ได้ตั้งใจที่จะเป็นงานวิจัยชิ้นสำคัญ เพียงแต่มีข้อมูลอยู่จำนวนหนึ่งก็เขียน การเก็บข้อมูลในตอนแรกก็ไม่ได้มีระบบการอ้างอิงที่สมบูรณ์ จึงน่าเสียดายที่ข้อมูลบางตัวไม่อาจมีการอ้างอิงที่สมบูรณ์ได้ ซึ่งระบุแต่เพียงว่า "ไม่ปรากฏ" เท่านั้น ทั้งนี้โดยจะให้หมายเลขลำดับข้อมูลแต่ละชิ้นไว้เมื่อจะนำมาอ้างอิงอีกก็จะได้มีหมายเลขกำกับไว้ด้วย

ตอบ คุณจิตเกษม สิริเดช
 ไหววอ้างของผู้ว่าฯ ทม.ที่คุณ
 ว่ามา นำประทับใจมากครับ ผมก็เคย
 นำเสนอไว้วันนี้ แต่ถึงเราจะไม่ได้
 ผู้ว่าฯ ทม.ตามที่คุณตั้งความปรารถนา
 ไว้สูง ก็ขอให้พวกเราเลือกคนดีที่สุด
 และข้อสำคัญ อย่าลืมไปออกเสียงเลือก
 ตั้งนะครับ.

จิ้งจก สีเขียว

กาถิ่นขี้หมู
 เรียน คุณจิ้งจก

ดิฉันไม่เคยชอบคุณบรรหาร แต่
 ก็ไม่รังเกียจเลยดิฉันทำอะไรในหน้าที่ท่าน
 จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีนะ เท่าที่ดูก็เห็น
 ท่านเป็นมนุษย์ธรรมดาคาดหนึ่ง ไม่กว้าง
 แต่ก็ไม่จ้อย เวลาพูดถึงนโยบายก็จะพูด
 อย่างให้เกียรติ ผลงานใดที่รัฐบาลเก่าทำ
 เอาไว้ดีแล้ว ก็จะพูดอย่างยั้งดี ทำให้พวก
 เราก็คิดความนิยมในตัวท่านขึ้นทีละน้อย
 โดยเฉพาะเมื่อได้เห็นการดำเนินชีวิตที่
 เรียบง่ายแบบไทยๆ มีชีวิตครอบครัวที่
 อ่อนนุช เปิดเผยมต่อสาธารณชน ไม่หลบๆ
 ซ่อนๆ เหมือนคนบางคน

ดิฉันรู้สึกอดสูใจแทน
 เชื่อแล้วว่า "การศึกษาไม่ได้
 ทำให้คนเป็นคนเสมอไป"
 การอภิปรายไม่ไว้วางใจที่ผ่านมา
 ถึงจะทำให้รัฐบาลบรรหารตายทั้ง
 เป็น แต่ก็ไม่ได้ทำให้ฝ่ายค้านมีคะแนน
 เพิ่มขึ้น เพราะแปลเก่ายังมีและลึกเสีย
 ด้วย มองไม่เห็นเลยว่าใครจะดีกว่าใคร
 หรือใครจะเลวกว่าใคร แบบที่เขา
 ว่า"กาถิ่นขี้หมู หรือหมูถิ่นขี้กา" นั้น
 แผลและ

ชักอยากเห็นรถถังออกมาวิ่งเสีย
 อีกแล้ว

เบือและอ้อมนักการเมืองที่สุด.

โดยความนับถือ

ปริศนา

ตอบ คุณปริศนา
 ผมก็ไม่แน่ใจว่า ยุคนี้ถึงยุค
 กาถิ่นขี้หมู หรือหมูถิ่นขี้กา แต่ที่
 รู้แน่ๆ ก็คือ ตอนนี้นักเห็นใจคุณ
 บรรหาร ศิลปอาชา ท่านมาก ที่
 พยายามทำทุกอย่าง เพื่อชาติบ้าน
 เมือง แต่หนทางสู่เกียรติศักดิ์ โบราณ
 ว่าไว้ว่า "จักประดับดอกไม้ หอม
 ทวนชวนจิตไซ้ ไร่ ไร่มี" ตอนนี้นัก
 บรรหารก็ระหกระเหินไปเรื่อยๆ ไม่
 ซ้ำก็คงดีเอง.

จิ้งจก สีเขียว

คำผวนและตำแหน่งที่ปรากฏ

คำผวนที่ปรากฏในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ จำแนกตามตำแหน่งที่ปรากฏ ดังนี้

1. พาดหัวข่าวและหัวเรื่อง

1.1 หัวใหญ่หรือตัวโป่ง

- (1) มือลึกลับฆ่า “ยูน” หมก ร.ร.หาดใหญ่
(เสียงใต้ : 3 ม.ค.2536 น.24)
- (2) “ยูน” ชูฟองเลื่อนเปิดค่าน
(เดลินิวส์ : 2 ก.ย. 2536 น.1)
- (3) แชมบ้ำสอนชิงยูน
(เดลินิวส์ : 9 มิ.ย. 2538 น.21)
- (4) นักเตะรวมพลังอัดยูนวันนี้
(เดลินิวส์ : 14 มิ.ย. 2538 น.17)

1.2 หัวรอง

- (5) หนุ่มช่องกอดอับใช้ “เสือคร้ว” ชิงทรัพย์
(เดลินิวส์ : ไม่ปรากฏ น.1)
- (6) อานันท์กล่อมพียูนตกหลุม
(เดลินิวส์ : 12 ธ.ค. 2534 น.1)
- (7) ยูนครอบอินโรตตราคาแหลก
(ผู้จัดการภาคใต้ : 16 ธ.ค. 2534 น.1)
- (8) “คาสโตร” บุกยูนชิงกับ “ไอนิชูกะ”
(เดลินิวส์ : 1 ต.ค. 2535 น.21)
- (9) ท่องเมือง “ยูน” อิโรชิม่าก่อนจะถึงเอเซียเกมส์
(เดลินิวส์ : 9 พ.ย. 2535 น.21)
- (10) “ยูน” ไม่รับผิดชอบ เปิดใช้ค่าน 2
(เดลินิวส์ : 4 ก.ย. 2536 น.1)
- (11) ยัดหวังไทย ลุ้นยูน -ไทเป
(เดลินิวส์ : 11 ส.ค. 2537 น.19)

1.3 หัวตอน

- 12) “คุณยูน” ไปเกาะสมุยหายลึกลับ
(เดลินิวส์ : 7 ส.ค. 2535 น.1)
- 13) สาวยูนชื่นชมการศึกษาไทย
(เดลินิวส์ : 15 ก.พ. 2536 น.10)
- 14) ขวนคุย พร้อมสอนยูนวิธีกุมรฐบาลผสม
(เดลินิวส์ : 9 ส.ค. 2536 น.1)
- 15) โสมแดงแพ้ยับถูกยูนยำละ
(เดลินิวส์ : 23 ต.ค. 2536 น.17)
- 16) การเมืองยูนป่วนจะกอดคอกันแล้ว
(เดลินิวส์ : 13 เม.ย. 2537 น.2)

**โสมแดงแพ้ยับ
ถูกยูนยำละ**

จุดประกายความหวังเขารอบใหญ่ป่น

ยูนยังมีหวังได้ไปอเมริกา หลังจากถล่มโสมแดงกระจุย 3-0 ในรอบคัดเลือกฟุตบอลโลกโซนเอเชีย เมื่อวันพฤหัสบดี ดาวดัง “คาซูโยชิ มิอูรา” กลายเป็นพระเอกของทีม หวดคนเดียวสองลูก แต่อีกสองนัดที่เหลือชามารต้องเป็นพระเอกของทีม หวดคนเดียวสองนัดแรก ทีมชาติญี่ปุ่นซึ่งเป็นทีมเต็ง หลังจากโชว์ฟอร์มไม่ตีมาสองนัดแรก ทีมชาติญี่ปุ่นซึ่งเป็นทีมเต็งหนึ่งในจำนวน 8 ทีมในรอบสองนี้ ได้แสดงให้เห็น

— อ่านต่อหน้า 18

- (17) น้ดสั่งลา “ยู่น-โสม” ทวดกันไฟแลบแน่นอน
(เดลินิวส์ : 20 ก.ย. 2537 น.19)
- (18) “ยู่น” ปลืมน้ำใจไทย
(เดลินิวส์ : 24 ม.ค. 2538 น.16)
- (19) “นิพนธ์” ไว้ยู่นให้ตลาดข้าวไทย 10%
(เดลินิวส์ : 31 มี.ค. 2538 น.17)

1.4 หัวเรื่องในคอลัมน์

- (20) จดหมายถึง บก. : นาคกร...นอนคา
(ถนนหนังสือ : ก.ย. 2530 น.3)
- (21) ฟอไฟฟูตฟิดอังกฤษอเมริกัน : เล่นคำลำเค็ญ
(เดลินิวส์ : 27 ก.พ. 2535 น.6)

ແລ້ວໄດ້

ໄຂກາ...ໜ້າໄກ

เราไปได้กันเถอะ ได้จริง ๆ นะก็ไปถึงจังหวัดยะลาในแฉะ ก็ใครว่าไม่ได้ก็ไม่รู้จะพูดยังไงแล้ว มาที่นี่ก็เพราะจะพาเพื่อน ๆ มารู้จักชนกลุ่มหนึ่งซึ่งตั้งถิ่นฐานอยู่ที่หมู่ที่ 3 ตำบลบ้านแห่อำเภอธารโต พอบอกว่าธารโตเพื่อน ๆ คงจะร้องอ้อ! รู้แล้วพวกซาไกนั่นเองใช้แล้วควับก็ซาไกทุกคนมีชื่อคล้ายเหมือนกันนะสิ คือ “ศรีธารโต” ซึ่งชื่อสกุลนี้ได้รับพระราชทานจากสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาล...เสี้ยว นะ

ซาไกเป็นชนเชื้อสายนิกริโดตระกูลออสเตรเลียติกแอเซียตะวันออกเฉียงใต้ มีรูปร่างคล้าย ลีลาวดี (ก่อนไปทางน้ำคาลาห์) ปากหนา แผหนิก นักมนุษยวิทยาเชื่อว่าได้กระจายเผ่าพันธุ์มาจากอินเดีย และเข้าไปอยู่ในแหลมมาลายูเมื่อชนมาลายูเพิ่มมากขึ้นซาไกก็ถูกผลักดันให้มาเป็นคนได้อาณัติการปกครอง ซาไก หมายถึง ไพร่ คนได้การปกครอง หรือผู้ไร้วัฒนธรรม แต่ชีวิตจริง ๆ ของซาไกนั้นเข้ากับคนง่าย ยิ้มง่าย คุยสนุก ไม่มีเดห์เหลี่ยม ชอบชีวิตเรียบง่าย สังเกตจากบ้านทรงนาหงอน

หลังคาบางจากก็เป็นสองห้อง คือห้องครัวกับห้องนอน เลื่อนม่านู่งพองจำเป็นกินอาหารจำพวกผัก ผลไม้ หรือไม้ก่สัตว์ป่า แต่ปัจจุบันเริ่มรู้จักกินข้าวเป็นอาหารหลักเหมือนคนเมืองบ้างแล้ว

เอกลักษณ์ที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งของซาไก คือ ฮาฐู ซึ่งชาวบ้านเรียก “กระบอกตุ๊ด” หรือ “บอลกลา” พร้อมด้วย “ลูกตุ๊ด” หรือ “บิลลา” กระบอกตุ๊ดทำด้วยไม้ ไม้ซาง ยาวประมาณ 2.5 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.5 นิ้ว ปลายที่ใช้เป่าจะทำให้กลมเหมือนลูกข่างขนาดเล็ก จะเรวตรงกลางให้สวม

พอดีกับบอกเล่าขึ้นใน ที่น้อออกมาจากบอกเล่าขึ้นแล้วจึงขี้มาให้เห็น (ด้านนี้ใช้เป่า “บิลลา”) บิลลาทำจากไม้ยาว ๒-๓ นิ้ว โดยเหลาให้เล็กกลมขนาดกำไม้ขีดไฟเสียปลายให้แหลมมีคอคอดกั้วห่างจากปลายแหลมเล็กน้อยที่ปลายบิลลาจะสวมยาพิษ (ได้มาจากยางนอง) ถ้าใครพลาดไปโดนเข้าจะก็ไม่รอด ไม่รอดแน่ ขนาดต้นไม้ยังตีเขาเฉา สัตว์โดนยังตายแล้วคนจะไปเหลืออะไร...

โดย วิหาร ชวพิศ จ.ยะลา

- (22) แล่ได้ : ไชกา-ซาไก
(ล่องใต้รถไฟไทย : ต.ค. 2535)
- (23) นอกประเด็น : กางกิงเลง
มคิตชน : 4 ส.ค. 2536 น.8)
- (24) คุยกันเรื่องกิน : ปลาช่อนต้มผักกาดดองกา-สุ-หรับ
(ด้วย'คุณ: ปักษ์หลัง ก.พ. 2537 น.สารบัญ)
- (25) ของเก่าเรากลิม : ยู่นผยอง
(ด้วย'คุณ : ปักษ์แรก เม.ย. 2537 น.115)

1.5 หัวเรื่องบทความ

- (26) ยู่นชี้ทางออกกึ่งกุลาคำปี'35 ขึ้นกับตลาดมะกันข้อมูลการค้า
(ผู้จัดการภาคใต้ : 16 ธ.ค. 2534 น.ไม่ปรากฏ)
- (27) ปัญหาของชาวนาไทย...กับนิกส์ เสือ(กะบาก) ตัวที่ห้า
(เดลินิวส์ : 1 พ.ย. 2535 น.7)

1.7 หัวเรื่องสารคดี

(28) เหยียบเมืองยุ่น ของ วิจิตร หอมเจริญ (แก่)

(ตัว'ตูน : ปักข์หลัง ก.ค. 2536 น.163)

1.8 หัวเรื่องทั่วไป

(29) ช้างแหวน - แฉวน้าง

(ขายหัวเราะ : 1-7 พ.ย. 2537 น.4-5)

(30) ชาโมขแนว-แฉวนอณา

(การ์ตูนมหาสนุก : 2-8 ธ.ค. 2537 น.4-5)

2. เนื้อเรื่อง

2.1 เนื้อข่าว

2.1.1 ข่าวทั่วไป

(31) ข่าวตำรวจขัดแย้งกับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ "...เกี่ยวกับโรงศพ ที่เขียนข้อความว่า "ศพไอ้ขาดหมา" ซึ่งเป็นคำพวนแปลว่า ศพไอ้ สามารถ..."

(เดลินิวส์ : 7 ต.ค. 2530 น.1)

(32) ข่าวนักวิ่ง รัตนใจ ศรีเพชร ได้ชื่อว่าเป็นนักวิ่งลมกรด โดยเขียนเริ่มต้นข่าวว่า.. "ลดกรมสาวเจ้าของความเร็วไทย" รัตนใจ ยืนยาว โชคดี..."

(เดลินิวส์ : 14 มี.ค. 2534 น.17)

(33) ข่าวฟุตบอลเกาหลีเหนือแพ้ญี่ปุ่น เนื้อข่าวบางตอนเขียนว่า "ยุ่นยังมีหวังได้ไปอเมริกา..."

(เดลินิวส์ : 23 ต.ค. 2536 น.17)

- (34) ชาวคนญี่ปุ่นรูดน้ำมันเผาตัว ทิ้งรูปถ่ายสาวไทยไว้เป็นปริศนา โดยเขียนต้นข้าวว่า “หนุ่มญี่ปุ่น...”
(เดลินิวส์ : 20 ก.พ. 2537 น.1)

2.1.2 ชาวสังคมและข่าวเฉพาะวงการ

- (35) ชาวสังคมการเมือง “...ญี่ปุ่นปีโยชิคะ ถมเงินไปแล้วหลายร้อยล้านปรับที่ดินเตรียมสร้าง ค้างสนิท...”
(เดลินิวส์ : ไม่ปรากฏ - แต่ก่อน พ.ศ. 2534)
- (36) ข่าววงการกีฬา : มุมมวย “แล้วยูริ อาร์วาชาคอฟ นักชกเลือดหมีขาวที่เปลี่ยนสีมาอยู่เมืองญี่ปุ่น ก็ป้องกันเข็มขัดโลกฟลายเวท ดับบลิว.บี.ซี. ไว้ได้สดสวย...”
(เดลินิวส์ : 23 ต.ค. 2533 น.24)

2.2 คอลัมน์

- (37) ตอบ...“ตอนนี้กลุ่มนาครกำลังตั้ง ธิบช่วงชิงสร้างสรรคงานที่ตึงมกันเถิดหนา..กลุ่มนาครอย่าอน-คา”
(ถนนหนังสือ : ก.ย. 2530 น.4)
- (38) ป้อมยามหมูโสม : ลุยข้ามโลก“...ไม่ได้สูงยาวเท่าดี เป็นสูงยาวเท่าดีไปเลย”
(เดลินิวส์ : 29 ต.ค. 2535 น.23)
- (39) ป้อมยามหมูโสม : หมวกกันน็อค“..ยกเว้น“ขี้ตอชอย”...เหยียขี้ในชอย”
(เดลินิวส์ : 19 พ.ย. 2535 น.23)
- (40) นอกประเด็น : เผลอตัว
“สามเสียว : รัฐมนตรีช่วยคลัง ลาวเรียก ว่ายังง ?
สามดี : รัฐมนตรีช่วยคลัง
สามเสียว : ช่วยอะไร ?
สามดี : ช่วยคลัง
สามเสียว : ชั่งอะไร ?
สามดี : ชั่ง...ชั่ง...ชั่งคลัง. (ฮา)
(มติชน : 19 ธ.ค. 2535 น.8)
- (41) นอกประเด็น : เยือนจีน
“...ฯพณฯ ต้องตอบใจไฉนครับว่า ใช้ชื่อ โจ๋ยวน มีชีวิตอยู่ในสมัยราชวงศ์โย (ฮา)”
(มติชน : 21 มิ.ย. 2536 น.8)
- (42) ศรีธนญไชย : กับนักการเมืองไทย
“มร.ที ซึ่งถูกสื่อมวลชนขนานนามให้เป็น ทิวะ ในภายหลัง...”
(มติชน : 27 มิ.ย. 2536 น.3)
- (43) เหนื่อยนักพักตรงนี้ : ดึงลวงหน้าดีกว่าคำที่หลัง
“...ไม่ว่าคุณจะทำงานยอดเยี่ยมขนาดไหนลงทุนสร้างสนามกีฬาที่พื้นก็หมื่นล้านก็ตาม หากว่าการประชาสัมพันธ์ และการบริการคุณหาแตก ผมกล้าท้าพนันได้เลยว่ายังงี้ก็ต้องโดนค่า...”
(เดลินิวส์ : 10 ก.ค. 2536 น.17)

- (44) สนุกการเมือง
 “คงเป็นเพราะเหตุนี้เอง จึงทำให้ “เสียมหึก” จิตหลุดเงี้ยว ถึงกับเหน็บ
 “เสี้ยชวน” ว่าต้งต้ง...
 (เดลินิวส์ : 12 ก.ค. 2536 น.3)
- (45) นอกประเด็น : ตกใจ
 “...นี่อะไรคะ กาเฟิ่นแญ...”
 “...ไม่ใช่ทั้งสองอย่างครับ กาเฟิ่นแญคือ กาแฟเย็น” (ฮา)
 (มติชน : 30 ก.ค. 2536 น.8)
- (46) นอกประเด็น : ครั่นเครง
 “...หิม กับ พานต์ เป็นมะม่วงหิมพานต์ แต่ หิม กับวันต์ ดัน
 กลายเป็นหั้นวิมิซัดห้องน้ำ...”
 (มติชน : 10 ก.ย. 2536 น.8)
- (47) นอกประเด็น : อย่างว่า
 “สมาชิก 5 พรรค รวมทั้งหมด 325 พักตร์ ก็ขอสัตย์ยานุเคราะห์จากตวนฮืออับดุล
 ราชวน เจ้าของซอฮสวนพริก ตวนฮือ อับดุล ราชวน หรือเรียกกันง่าย ๆ ใน
 ประเทศไทยว่า ตวนฮือ...”
 (มติชน : 15 ก.ย. 2536 น.8)
- (48) แกร็บเซิญ : กอบศักดิ์ เขียรศิริยกานนท์สจ๊วตหนุ่มกับงานบริการบนดิน
 “...รับรอง “แอร์ก็” ไม่มีให้เห็นค่ะ...”
 (มติชน : 15 ก.ย. 2536 น.15)
- (49) ผัวเมียละเหยใจ : โทษพริก
 “ดิฉันมีสามีเป็นคุณยูน...แทนที่สามีพี่ยูน ของฉันจะเห็นใจ...”
 (คู่สร้าง คู่สม : ปักษ์แรก ธ.ค. 2536 น.75)
- (50) ผัวเมียละเหยใจ : ชอบกินของฟรี
 “จอย คุณแจก...เป็นฉายาที่บรรดาเพื่อน ๆ ในกลุ่มเรียกภรรยาผมเพราะเธอเป็น
 คนกินเก่ง...”
 (คู่สร้าง คู่สม : ปักษ์หลัง มี.ค. 2537 น.77)
- (51) ป้อมยามหมูโสม : ปีทองของกีฬา
 “...เฮ้ย..จริงนะไม่ใช่ข่าวกีฬาหรือ แต่เป็น ข่าวกาลี ต่างหาก”
 (เดลินิวส์ : 2 มี.ค. 2538 น.19)
- (52) เหนื่อยนักพักตรงนี้ : บอลไทย
 “นักเตะเลือดชาмуไรที่บ้านยูน...ผมมั่นใจว่านักเตะยูนคงเคี้ยวเราได้ลำบาก
 เหมือนกัน...”
 (เดลินิวส์ : 15 มิ.ย. 2538 น.21)
- (53) บันทึกจากนักอ่านถึงนักอ่าน : แท็กซี้นักเขียน
 “...หมาตา ! จำ !! หมาตา !!! ถ้าเป็นจอร์ไทย ก็คงจะไว้วายออกมาอย่างนี้
 แต่เมื่อเป็นจอร์หรั่ง ไม่มีคำพวนนั้ จอร์ผมมก็เลยตะโกนบอกผู้เป็นหัวหน้า เสีย
 ดังคับถนนว่า “เด็ดดีอก ! จำ เด็ดดีอก หมาตาย” “เด็ดดีอก ! โอ้อ๊อด” จอร์อ้วน
 อุทานเสร็จแล้วก็หันไปคาดคั้นเอากับชายรูปหล่อคนนั้น “หมาตาย คุณเอาหมา
 ตายมาทำไม เอามาทำไมหมาตาย?...”
 (ตัวข’ตูน : ปักษ์แรก ก.ค. 2536 น.133)

- (54) คูกันเรื่องกิน : ปลาช่อนต้มผักกาดดอง
 “...กา-สุ-หรับ...กา-สุ-หรับ กับ-สุ-รา ใจครับ... วันนี้ผมขอเสนอกา-สุ-หรับสักสองสามขนานแก่ท่าน กา-สุ-หรับ
 (ด้วย'ตุน : ปักษ์หลัง ก.พ. 2537 น.67-72)
- (55) ของเก่าเราลี้ม : ฝรั่งเศส
 “...ล้วนแต่แน่นในอก ว่าเพราะเจ้ายุ่นนี่แหละ เราจึงเดือดร้อน...”
 (ด้วย'ตุน : ปักษ์แรก พ.ค. 2537 น.120)

2.3 สารคดี

- (56) ผมเป็นคนโฆษณายุค “ปริ-ไฮเทค” ของ สรรพสิริ วิริยศิริ “...แต่ต่อ ๆ มา จึงพัฒนามาเป็นแท่นถ่ายการ์ตูนยี่ห้อ“เทงอ่า”...”
 (ด้วย'ตุน : ปักษ์หลัง พ.ค. 2536 น.58)
- (57) จะรับบริการให้สะดวกต้องอย่างนั้นะ ของ สุเมธ แสงนิมนวลด
 “...ร้อนจะดับທຽດ เพราะคนมาก ไม่มีแอร์คอนดิชัน มีแต่ แอร์ก็...”
 (ด้วย'ตุน : ปักษ์หลัง มิ.ย. 2536 น.84)
- (58) อารมณ์ขันจากวรรณกรรม “คึกฤทธิ์” ของอึ้งปากขวด (นามแฝง)
 “...คึกฤทธิ์คิดคึกพัน ธรรมดา มนุษย์แฮ”
 (ด้วย'ตุน : ปักษ์แรก ก.ย. 2536 น.142)
- (59) เบ้ “ยาขอบ” ของ ราเชนทร์ วัฒนปรีชากุล
 “...ไ้ยุ่น” เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเต็มบ้านเต็มเมือง”
 (ด้วย'ตุน : ปักษ์แรก มิ.ย. 2537 น.84)

2.4 หักคดี

- (60) จำขึ้น : ทั้งเนื้อทั้งตัวผืนเดียว
“สาธิต: ทุกวันตอนสายแก่ ๆ ครูสาวสอนแอโรบิกด้านซ้ที่อยู่ข้างบ้านข้างจะ
 นุ่งผ้าเช็ดตัวผืนเดียวนอนอาบแดด เล่นเอาเข้าไม่ได้ไปทำงานสี่วัน
 แล้ว
สิทธิ : ทำไม
สาธิต : ข้ากำลังรอว่าเมื่อไหร่เจ้าหล่อนจะได้ถูกยชักผ้าเช็ดตัวผืนนั้นสักที
- (61) จำขึ้น : ใครช่วยกว่า
“สมชาย : ช่วยจริง ๆ เมื่อคืนนั่งดูคอนเสิร์ตอยู่ดี ๆ แฟนเก่าเดินเข้ามา
 นั่งข้าง ๆ จับมือถือแขนข้างอย่างสนิทสนมเหมือนเมื่อก่อน
 เล่นเอาเมียข้าโกรธบ้านแทบแตก
“สายชม : เฮ้ย...แต่นั้นยังช่วยไม่ได้เท่าข้าหรอก ตอนที่นั่งกินข้าวกับชัย
 เลขฯ ซี้เล่นกันสองต่อสอง กำลังผลัดกันป้อนคำหวาน เมีย
 ข้าไหลมาจากไหนไม่รู้ นั่งเหมะลงบนเก้าอี้ตัวที่ยังว่างแล้วตั้ง
 ดันอาละวาดจนร้านแทบพัง”
 (ด้วย'ตุน : ส.ค. 2535 น.65-66)

2.5 อื่น ๆ

2.5.1 จดหมาย

- (62) อินทร์ ท้าวภูเวร เขียนจดหมายปรับทุกข์ถึงคอลัมน์คลายทุกข์วันจันทร์ ของ ชัย อารีย์ ตอนหนึ่งว่า “3. ท่านนายอำเภอกรุณาพิจารณาเลือก คนที่พูดพอเข้าหูหูไม่ใช่ตะคอกใส่หน้าประชาชนอย่างคุณหมอนมาทำ หน้าที่จะต้องติดต่อให้ความเข้าใจคนบ้านนอกทีละอะแล้วให้คุณแกไปขายหอย ในตลาดดีกว่า...”

(เดลินิวส์ : 10 มิ.ย. 2534 น.24)

2.5.2 ปริศนา

- (63) อะไรเอ่ย หลาที่ไม่ใช่มาตราวัดความยาว มีหญ้าแล้วก็มีแคมด้วย
(เฉลย : หลา-หญ้า-แคม = แหลม หญ้าคา เป็นคอลัมน์นิสต์คนหนึ่งใน นิตยสารคู่สร้างคู่สม)

(คู่สร้างคู่สม : ปักข์หลัง ก.พ. 2536 น.74)

2.5.3 ร้อยกรอง

- (64) เกาหน่วยคัน ของ นายบองหลา (นามแฝง)

“เกาหน่วยคัน วันนี้อารีคม

- (65) กลั่นคารมลายมือชื่อหนังสือ

(ชาวตะลุง : มิ.ย. 2533 น.7)

- (66) ชบดินจรดล : สองหนุ่มอาวโสผู้เร่ร้าง

วิโรจน์ ศรีสุโร เขียนกลอนอารมณ์อีโรติก ถึงรงค์ วงศ์สวรรค์ (หนุ่ม)

ตอนหนึ่งว่า

ขึ้นคอยจี๋ดวงเกือบจุกุเลยจ้อย

ทางบนคอยเสียดฟ้าพาใจหงอย

ระย้าคนปลิ้นปล้อนป้าบนคอย

เหลือหย่อมหยอยมองหาหมีตัวสีดำ

- (67) เห็นหมีควายร้ายกาจน่าหวาดเสียว

เดินคุ่มเดียวอยู่ในดงตอนเย็นย่ำ

- (68) หมีหาหอยบนคอยบ่นจิมจำ

เดินถลำรังต่อถูกต้อยดี

เขาไร่ป่ามองดินมีหินหลาย

- (69) ถ้วนลาวดลยทั้งสิ้นหินมีสี

- (70) แยกประเภทตามทีเห็น เช่น หิน B

- (71) อีกหินปลีมีเกลื่อนเพื่อนเดินทาง

(เดลินิวส์ : 2 พ.ย. 2535 น.12)

- (72) นอกประเด็น : ทวีไทย พินิจจันทร์ อันอำไพ เขียนกลอนถึงคอลัมน์
...เรียก “เป็บฉี่” ดิที่หนึ่งพิงคี่มก่อน
พอจิบเสร็จแล้วค่อยจรไป “เป็บฉี่”
(มติชน : 29 มี.ค. 2538 น.29)

2.5.4 คำอธิบายภาพ

- (73) ภาพโลงศพที่ตำรวจตั้งประท้วงบน สกอ.เมืองเลย : ศพไอ้ชาดหมา
(เดลินิวส์ : 4 ต.ค. 2530 น.1)

เอาเรื่อง ต่อจากหน้า 2

ให้ดูด้วย นายโพบูลย์กล่าวชมนายสามารถว่า ทำหน้าที่สื่อมวลชนดีที่สุดในแล้ว ขอให้ทำเช่นนี้ตลอดไป พร้อมกับกล่าวให้กำลังใจเช่นเดียวกันว่า มีอะไรให้ไปปรึกษาได้ตลอดเวลา

เกี่ยวกับโลงศพที่เขียนข้อความว่า “ศพไอ้ชาดหมา” ซึ่งเป็นคำพวนแปลว่าศพไอ้สามารถที่นายตำรวจชั้นสารวัตรเอาไปตั้งบน สกอ. เมืองเชียงรายนั้น เมื่อเวลา 11.00 น. วันที่ 2 ต.ค. นายตำรวจเจ้าของโลงศพให้ลูกน้องยกไปเก็บไว้ที่โรงรถของโรงพักแล้ว จากการสอบถามทราบว่า โลงศพดังกล่าวนายตำรวจระดับสารวัตรผู้นั้นไปขอมมาจากมูลนิธิการกุศลแห่งหนึ่งในตัวเมืองเชียงรายน

- (74) ภาพประกวดมิสยูเครน’95 : มิสโนตม
(เดลินิวส์ : 11 มี.ย. 2538 น.2)

3. นามปากกา

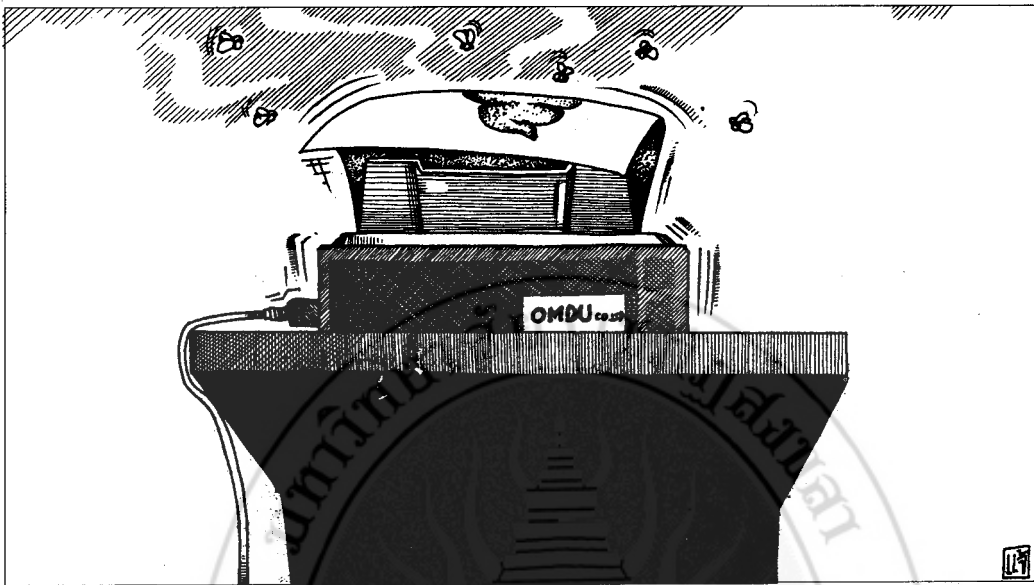
- (75) “คามฟูโล่”
(สยามรัฐ, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์)
(76) “สายชม”
(สยามรัฐ)
(77) “โตมร ไตรรงค์”
(ไทยรัฐ)
(78) “เอียบจ้วน”
(ไทยรัฐ)
(79) “สนคาม”
(ไทยรัฐ)
(80) นามแฝงผู้ถามปัญหาในคอลัมน์
“พอไฟฟู่ตฟิดอังกฤชอเมริกา ‘แจ้วหลบฮับ’”
(เดลินิวส์ : 11,12 เม.ย. 2538 น.10,12)

น้อง โอคซานา สาวยูเครนวัย 21 ปี เธอเป็นคู่แข่งที่น่ากลัวของน้องมรกต เพราะเธอเพิ่งจะคว้าตำแหน่ง มิสโนตม 95 แห่งยูเครน ได้รับรางวัลตัวหน้าที่ยุโรปประเทศอิตาลี 2 สัปดาห์

4. การ์ตูน

(81) การ์ตูนล้อการเมือง : แจ้ : OMDU
(ข่าวสด : 14 มิ.ย.2538 น.3)

(82) ผู้ใหญ่มากับทุ่งหมาเมิน : ชัย ราชวัตร : ฉะยันตร์
(ไทยรัฐ : 5 เม.ย. 2538 น.5)

ลักษณะคำพวนที่ปรากฏ

แม้การกระจายของข้อมูลจะไม่ครอบคลุมสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ทั้งหมด แต่จากข้อมูลที่ยกมาข้างต้น ก็พอจะนำมาวิเคราะห์ให้เห็นลักษณะที่คำพวนปรากฏใช้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ได้ดังนี้

1. พวนปกติ

หมายถึง การพวนที่สับเสียงสระ หรือ สับเสียงสระพร้อมพยัญชนะสะกดโดยที่ไม่มีการกระทำใด ๆ ต่อเติม มีทั้งคำพวนที่พวนแล้วไม่มีความหมายและมี ความหมาย คือ

1.1 คำพวนไม่มีความหมาย ได้แก่ คำพวนตามข้อมูลต่อไปนี้ เช่น *ไซกา* (22) *กางกิงเลง* (23) *ซังแหวน* (29) *ซาโฆษแนว* (30) *ยูนปี* (35) *เทงอำ* (56) *อารีตม* (64) *ซือหนั่งเสียน* (65) *เป็บชี* (72) *เอี้ยบจ้วน* (78) *สนคาม* (79) *แจ้วหลบฮับ* (80) *OMDU* (81)

ไซกา (22) สารคดีสั้น ๆ คอลัมน์แลได้ใน จุลสารแผ่นพับ “ส่องใต้รถไฟไทย” รายเดือน เพื่อการประชาสัมพันธ์ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ที่ต้องการเรียกร้องความสนใจจากการใช้คำแปลก ๆ ขณะเดียวกันก็เพื่อความขี้เล่นแบบคนได้ไว้ด้วย เพราะผู้เขียนคือ คุณวิหาร ขวัญดี จากจังหวัดยะลา

กางกิงเลง (23) ที่จริงผู้เขียนต้องการล้อเลียนคำภาษาถิ่นใต้บางคำที่เพี้ยนไปจากภาษากลาง โดยเฉพาะคำว่า กางกิง ซึ่งก็คือ กางเกง ในภาษากลาง คำนี้จึงเอามาพวนสนุกไปเลย

ซังแหวน (29) *ซาโฆษแนว* (30) เป็นชื่อเรื่องในหนังสือการ์ตูนขายอารมณ์ขัน ชื่อก็บอกแล้วว่าแซว (ชื่อ) หนั่ง (ภาพยนตร์) และ แซวโฆษณา โดยเฉพาะ โฆษณาในโทรทัศน์ หัวเรื่องดังกล่าวปรากฏในหนังสือขายหัวเราะ และการ์ตูนมหาสนุก หลายฉบับ จึงไม่เป็นการแปลก

ยูนปี (35) เป็นคำพวนเติมคำ แต่นิยมใช้มากที่สุด ในลักษณะคำพวนแบบตัดคำซึ่งเหลือเพียงคำว่า “ยูน”

เทงอำ (56) อารมณ์ขันเพื่อความภาคภูมิใจของสรรพศิริ วิรัชศิริ ที่คนไทยมีความสามารถในทางตัดแปลงเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในภาวะสงคราม

อารีตม (64) *ซือหนั่งเสียน* (65) แสดงให้เห็นการใช้อารมณ์ขันแบบที่ไม่มีในชนชาติใด นอกจาก

นั้นยังทำให้ได้เสียงคล้องจองอีกด้วย

เป็บชี (72) เป็นคำที่แก้งแต่งเสียงจาก ซ โห ให้เป็น ช ซ้าง เพื่อให้พวนแล้วมีความหมาย

เอี้ยบจ้วน (78) *สนคาม* (79) เป็นนามปากกาที่ใช้ในคอลัมน์ “คลื่นรบกวน” หน้านั้นเทิงของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ *เอี้ยบจ้วน* คือ อ้วน (อ้วน อรรถ) กับ เจี้ยบ (ฉัตรชัย วรดิถก) ส่วน *สนคาม* ก็เป็นนามปากกาสามที่สืบเนื่องมาจาก *เอี้ยบจ้วน* นั้นเอง คือ เพิ่มคุณหน่ง (พิชิตชัย แก้วมณี) เข้ามาอีกคนหนึ่ง รวมเป็น *สามคน-สนคาม*⁴

แจ้วหลบฮับ (80) คำพวนแค่คำว่า “แจ้วหลบ” จบแล้ว ส่วน “ฮับ” ก็คือ ครับ ที่เจ้าของจดหมายต้องการให้จำและเป็นกันเองเท่านั้น

OMDU (81) เป็นคำพวนที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษให้ดูน่าฉงนเท่านั้น ที่จริงคือ *อมด-อดม* อดม เป็นชื่อของบริษัท “*อดมธุรกิจ*” ซึ่งเป็นแหล่งส่งแฟกซ์ อภัยศโฆมศิริรัฐบาลที่นายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี และได้ถูกนายชวนเปิดเผยกลางสภาเมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2536 ทำให้ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ หัวหน้าพรรคชาติพัฒนา ซึ่งว่ากันว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังแฟกซ์อภัยศดังกล่าวต้องเสียหน้า⁵

1.2 คำพวนมีความหมาย มีทั้งที่มีความหมายบางส่วนและมีความหมายตลอด คือ

1.2.1 มีความหมายบางส่วน คือ คำพวนที่พวนแล้วมีตัวที่มีความหมายร่วมอยู่ด้วย เช่น *กา-สู-หรับ* (24) (54) *เข้าดี* (38) *ช่วยคัง* (40) *จิตหุดเงี้ยว* (44) *ฉะยันตรี* (82)

กา-สู-หรับ (24) (54) คำนี้ฮิวเมอริสต์ (อบไชยวสุ) เคยใช้มาก่อน บางทีก็ใช้เป็น *กาสุรินทร์* ก็มี *เข้าดี* (38) หมูโฆม ผู้เขียนคอลัมน์ป้อมยาม หมูโฆม ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือ ชอบเขียนเล่นคำ โดยเฉพาะตามหัวเรื่องนี้ได้เขียนถึงวงการมวย พุดถึงมวย “เข้าดี” จึงได้เล่นคำกับ “เข้าดี” ซึ่งจะโดยบังเอิญหรือจงใจก็ไม่อาจทราบได้ที่คำที่นำมาใช้นี้เป็นคำพวน

ช่วยคัง (40) *จิตหุดเงี้ยว* (44) นั้น หางเสียงจากคอลัมน์ที่เขียนดูเหมือนจะตั้งใจใช้เพื่อกระแนะกระเหน รมช.ไตรรงค์ สุวรรณศิริ (40) และหัวหน้าพรรคกิจสังคม นายมนตรี พงษ์พานิช (44) การกระแนะกระเหนลักษณะนี้ยังมีอีก เพียงไม่ชัดเจนจึงไม่ได้เก็บมาเป็นข้อมูลไว้ในที่นี้ด้วย อย่างเช่นจาก

คอลัมน์เดียวกันนี้ที่ผู้เขียนถึงรองประธานสภาผู้แทนราษฎร นายวันมูฮัมหมัดนอร์ มะทา โดยเขียนให้มาสัมพันธ์กับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ *วรรณา* อันนี้เป็นคำผวนหรือไม่ก็อยู่ที่นามสกุลของคุณวรรณานั้นเอง ซึ่งดูเหมือนว่าผู้เขียนจะตั้งใจเอาไว้

ละยันตรี (82) คำนี้เป็นโคลงแมกซ์ในการ์ตูนล้อการเมืองของ ชัย ราชวัตร ตามความคิดที่คุณอุปสรรคทอง ส่งมาให้ เพื่อล้อ ส.ส.คนหนึ่งที่มีข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่าดื่มน้ำมูตรเน่าของพระยันตระ

1.2.2 มีความหมายตลอด คือ คำผวนที่มีความหมายหมดทั้งตัวตั้งและตัวผวน เช่น นาค-นอนคา (20) (37) เล่นคำ-ลำเค็ญ (21) ซาดหมา-สามารถ (31) (73) ฮาแตก (43) หันวิม (46) ดูแจก (50) กีฬา-กาลิ (51) หมายตา-หมาตาย (53) คึกฤทธิ์-คิดลึก (58) สาธิต-สิทธิ (60) สมชาย-สายชม (61) สายชม (76)

นาค-นอนคา (20) (37) บก.ถนนหนังสือตอบจดหมายของ 'รุญ ระโนด' ที่เขียน ถึงโดยการตอบ ทั้งท้ายเป็นคำผวนให้คิด เป็นคำผวนที่มีความหมายสร้างสรรค์มาก เพราะนอกจากจะเป็นคำผวนที่มีความหมายตลอดคำแล้ว ความหมายนั้นยังเป็นการสะกิดเตือนบทบาทของกลุ่มนาคให้มีบทบาทที่เข้มข้นยิ่งขึ้นอีกด้วย

เล่นคำ-ลำเค็ญ (21) คำผวนนี้แสดงทิศทางของงานเขียนที่ต้องการบอกให้เห็นว่าการเล่นคำเป็นเรื่องยากและมีหลายแบบตามลักษณะวัฒนธรรมทางภาษาของแต่ละชาติ

ซาดหมา-สามารถ (31) (73) เรื่องนี้เกิดจากที่ตำรวจ สก.อ.เมืองเชียงรายมีปัญหากับผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ชื่อนายสามารถ จรัสพัชรธน จึงได้ข่มขู่ด้วยการนำโลงศพไปตั้งไว้บนโรงพัก สก.อ.เมืองเชียงราย โดยเขียนตัวใด ๆ ข้างโลงศพว่า "ศพไอ้ซาดหมา" การกระทำดังกล่าวทำให้ได้ทั้งได้คำ (ความหมายที่ปรากฏบนโลงศพ) และได้ข่มขู่ (ความหมายที่เป็นชื่อจริงตามคำผวน) พร้อมกันไปด้วย

ฮาแตก (43) คำนี้ความหมายชัดเจนที่ค่อนข้างไปในทางไม่สุภาพแต่เมื่อเป็นคำผวนก็ดูเป็นเรื่องตลกขบขันไป เรื่องที่มองว่าไม่สุภาพก็เขาลง

หันวิม (46) ผู้เขียนคงไม่ต้องการที่จะออกชื่อของผู้ที่ต้องการกล่าวถึงโดยตรง จึงกล่าวออกมาเป็นคำ

ผวน ซึ่งบังเอิญไปมีความหมายที่เกี่ยวข้องกับผวนจัดห้องน้ำยี่ห้อหนึ่งเข้า เลยกลายเป็นเรื่องขบขันไป

ดูแจก (50) เป็นนามสกุลของผู้หญิงคนหนึ่ง ที่กล่าวถึงในเรื่อง ที่กินแกง ผู้เขียนนอกจากจะต้องการหนีคำไม่สุภาพแล้ว ยังช่วยให้เข้าใจลักษณะเฉพาะตัวของผู้หญิงคนดังกล่าวด้วยอารมณ์ขันได้ดีอีกด้วย

กีฬา-กาลิ (51) ผู้เขียนต้องการชี้ให้เห็นว่าในวงการกีฬามีความไม่ชอบมาพากลอยู่ และที่เป็นเช่นนั้นอาจเป็นเพราะคำว่ากีฬามันผวนได้อย่างนั้นด้วยก็ได้

หมายตา-หมาตาย (53) ความประสงค์ของผู้เขียนต้องการให้เรื่องอ่านสนุกตามแบบฉบับของหนังสือด้วย 'ตูน' เล่ากันว่า คำนี้ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ก็เคยใช้มาแล้ว คือใช้คำว่า "หมาตาย" เป็นรหัสเพื่อบอกให้คนใกล้ชิดทราบว่าได้พบคนที่หมายตาไว้แล้ว

คึกฤทธิ์-คิดลึก (58) คำว่า *คิดลึก* เป็นคำที่ผู้เขียนจดหมายมีอารมณ์ขันคนหนึ่งเขียนจดหมายถึง ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ในหน้า 7 หนังสือพิมพ์สยามรัฐ โดยเขียนถามปัญหาเป็นโคลงว่า

คึกฤทธิ์คิดลึกพัน	ธรรมดา มนุษย์แฮ
เจนจัดจบวิทยา	อาจอ้าง
สงสัยเสพโภชนา	ใดเล่า ละพ่อ
ฤท่านกินน้ำค้าง	จึงร้องจับใจ

สาธิต-สิทธิ (60) สมชาย-สายชม (61) สายชม (76) เป็นคำผวนที่ไม่ทราบชัดว่า คำใดเป็นคำตั้งผวน คำใดเป็นคำผวน ทราบแต่ *สายชม (76)* ที่ สมชาย ฤกษ์ดี ใช้เป็นนามแฝงเขียนคอลัมน์ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ หลังจากพันโทในข้อกล่าวหาว่าพัวพันกับการเมือง

2 ผวนตัดคำ

หมายถึง คำผวนที่ผวนแล้ว เมื่อใช้จะตัดคำให้เหลือเพียงพยางค์เดียว ในที่นี้พบเพียง 2 คำ คือ *ยุ่น (1)* (*ดูตารางประกอบ*) กับ *เสื่อ (กะบาก) (27)*

ยุ่น (1) (และอื่น ๆ) เป็นคำที่ตัดมาจาก *ยุ่นปี* รับรู้กันโดยทั่วไปและเป็นคำผวนที่ปรากฏใช้กันมากที่สุดในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์

เสื่อ (กะบาก) (27) เมื่อตัดใช้ต้องมิวงเล็บส่วนที่ตัดออกเอาไว้ มิฉะนั้นจะทำให้ไม่คิดหรือคิดไม่ถึงว่าเป็นคำผวน

3 ผวนต่อเติมคำ

หมายถึงคำผวนที่ผวนแล้วจะต่อเติมพยางค์

ของคำให้แปลกออกไป แต่เมื่อจะเอาความหมาย ต้องกลับไปเอาความหมายจากคำเดิม การผวนแบบนี้หากไม่รู้ที่ไปที่มาจะไม่ทราบว่าเป็นคำผวน ในที่นี้พบเพียงคำเดียว คือ *คามหุโณ* (75) ซึ่งมาจากคำผวนเดิมว่า คามหุณ (อ่านว่า คา-มะ-หุน)

4. ผวนสร้างความหมายใหม่

หมายถึง คำผวนแบบตัดคำคือคำผวนที่แก้ตัดคำแล้วแต่ก็ยังเหลือน้อยอยู่ ภายหลังจึงได้เอาคำอื่นมาผสม ทำให้เกิดคำใหม่แบบคำประสมขึ้น แต่เมื่อคิดทวนกลับแล้วก็ยังเป็นคำผวนเช่นกัน ในที่นี้พบเพียงคำเดียว คือ คำว่า *เสือคร้ว* (5)

เสือคร้ว หมายถึง เสือที่ใช้ หรือ อยู่ในคร้ว ซึ่งก็มีเพียงเสือเดียว คือ *เสือ-กะ-บาท* นั่นเอง

5. ผวนเลียนเสียง

หมายถึง คำผวนหรือคำปกติที่มีสำเนียงภาษาอื่นแฝงอยู่ ได้แก่ *โจย่วน* (41) *กาเฟิ่นแญ* (45) *ตวนฮือ* (47) *แอร์กี* (48) (57) *มิสโนตม* (74) *คามหุโณ* (75) *เอี้ยบจ้วน* (78)

โจย่วน (41) เลียนเสียงภาษาจีน โดยเฉพาะชื่อตัวละครในเรื่องสามก๊ก ซึ่งมีโจโจ โจสิด โจผี ที่คนไทยรู้จักกันดี คำนี้นอกจากเลียนเสียงแล้ว หากผวนกลับก็จะให้ข้อความที่ให้อารมณ์ขัน ประชดเสียดสีอีกด้วย น่าสังเกตว่าแม้ราชวงศ์ “โย” ก็เป็นส่วนที่เกิดจากการผวนคำว่า *โจย่วน* เหมือนกัน

กาเฟิ่นแญ (45) ผู้เขียนคอลัมน์นี้กล่าวถึงเมนูอาหารและเครื่องดื่มของฝรั่งเศสหลายอย่างมีทั้งฟิเลต์ มียอง ชาเตเลต์ ชาโต ลาบาร์ต ลาฟงแดน ชาโต-ดูมาเลตี นะโปลิเนียน จึงไม่น่าสงสัยหากจะเพิ่มชื่อ *กาเฟิ่นแญ* เข้าไปอีกสักชื่อในเมนูนั้น จะมีก็แต่คนที่รู้และคำผวนขึ้นสมองเท่านั้น ที่จะสงสัยว่า *กาเฟิ่นแญ* มันน่าจะเป็นเมนูฝรั่งเศสปลอม

ตวนฮือ (47) นั้นเลียนเสียงภาษามลายูชัด ๆ เมื่อเป็นคำตั้งผวน คำว่า ตวน เป็นคำแสดงอิสรียศและบรรดาศักดิ์ของราชวงศ์และขุนนางในประเทศมาเลเซีย แต่เมื่อผวนแล้วกลับมีสำเนียงเป็นภาษาจีน ให้ความขบขันไปอีกแบบหนึ่ง

แอร์กี (48) (57) คำนี้เกิดขึ้นเมื่อครั้งที่บ้านเมืองไทยเรามีแอร์โฮสเตส และรู้จักใช้แอร์คอนดิชันกันแล้ว ผู้มีอารมณ์ขันไม่ปรากฏนาม เข้าใจว่าต้อง

เป็นผู้ชายเป็นผู้ริเริ่มใช้ก่อน เพื่อเรียกบุคคลเพศหญิงที่เขาวางกันว่า “*แก่ง่าย ดายซำ*” ที่อยู่ทางบ้าน ต่อมาก็มีผู้มีอารมณ์ขันผู้หญิง เริ่มใช้คำว่า “*แอร์ไก้*” ซึ่งเป็นเพศชายบ้าง นัยว่าเพื่อแก้เผ็ดกัน

มิสโนตม (74) คำนี้ นอกจากมีสำเนียงออกทางภาษาอังกฤษแล้ว ยังมีคำว่า “มิส” มานำหน้าอีก ทำให้ได้ความรู้สึกเป็นภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับคำว่า *มิสเวลด์* *มิสยูนิเวอร์ส* อย่างไม่น่าปฏิเสธ

คามหุโณ (75) เป็นนามปากกาของนักเขียนมีชื่อคนหนึ่งแห่งค่ายสยามรัฐ เล่ากันว่านักเขียนคนนี้เคยขวชเรียนได้เป็นถึงท่านมหาเปรียญมาก่อน เมื่อสึกออกมาทำงาน คนที่รู้จักและเพื่อนในวงการจึงมักเรียกท่านว่า “*คุณมหา*” คุณมหาท่านเป็นคนมีอารมณ์ขัน เมื่อเขียนหนังสือจึงใช้นามปากกาแปลก ๆ นัยว่าให้ผู้อ่านที่รู้ทันได้มีอารมณ์ขันบ้าง นั่นเอง ทั้งนี้เพราะเรื่องที่ท่านเขียน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนามันก็หนักอยู่แล้ว คุณมหา ก็กลายมาเป็น คามหุณ(คา-มะ-หุน) คำนี้ดูมาก็กระเตียดไปทางบาลี จึงลงวิภัติหุลอกเสียอีกหน่อยเป็น “*คามหุโณ*” ก็คงไม่มีใครสงสัย คงเชื่ออย่างสนิทใจเหมือนอย่างคำว่า “*สุคานิกธรรม*” (สุ-คา-นิ-กะ-ท่า) อยากรู้ก็อย่างนั้น ซึ่งที่จริงก็แค่ “*สาธุ*” นั่นเอง

6. ผวนที่ต้องแปลคำ

หมายถึง คำผวนที่คำตั้งผวนถูกซ่อนไว้ในคำอื่นในรูปของความหมาย ก่อนผวนจึงต้องแปลความหมายของคำนั้นออกมาเป็นคำตั้งผวนเสียก่อน จึงจะผวนได้ ดังเช่น คำ *see bear* ที่กล่าวถึงในบทนำ และคำว่า *โตมร ไตรรงค์* (77)

คำ *see bear* ต้องแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยเสียก่อน แล้วผวน จากข้อมูลการใช้คำ ๆ นี้ ต้องการที่จะเคลือบความหมายที่เป็นลบไว้ให้ฟังดูสุภาพ ทั้งยังฟังเก๋ไปอีกแบบหนึ่งด้วย

ส่วนคำว่า *โตมร ไตรรงค์* (77) นั้น ต้องแปลคำศัพท์ซึ่งเป็นภาษาไทยอยู่แล้วให้เป็นคำสามัญเสียก่อนเช่นกัน จึงจะผวนได้ความ แต่ข้อมูลการนำใช้คำนี้ต่างจากคำแรกเพราะดูเหมือนตั้งใจจะให้มีความหมายลึก ๆ เช่นนั้น

7. ผวนรวบคำ

หมายถึง คำผวนที่เป็นข้อความยาว แต่มีคำส่อเจตนาให้รวบคำที่จะเข้าคู่ผวนเข้าด้วยกัน

การพวนแบบนี้วิเคราะห์ได้จากเจตนาที่แฝงอยู่ทั้งต้น และลึก ซึ่งมีปรากฏตามข้อมูลเพียงคำเดียวคือ *คุณหมอน...ชายหอย (62)*

จากข้อมูลดังกล่าว มีคำที่สื่อเจตนาคำแรก คือคำว่า “*คุณหมอน*” เข้าใจว่าจะเป็น “*คุณสมร*” นั้นแหละ กับคำคู่พวนที่ว่า “ให้คุณแก่ไป*ชายหอย*ในตลาดดีกว่า” ซึ่งการใช้คำว่า *คุณ* แทนในตอนหลังก็เจตนาแทน *คุณหมอน*นั่นเอง ซึ่ง*คุณหมอน*นั้นมีความเป็นไปได้ แต่ทำไมต้องเจาะจงให้*ชายหอย*ด้วย ในเมื่อมีของอื่นขายอีกมาก จึงคิดว่าเป็นเรื่องของเจตนา ทั้งเมื่อวิเคราะห์ อารมณ์จดหมายฉบับนั้นด้วยแล้วยังจะทำให้เห็นเจตนา พวนชัดเจนมากขึ้น

จุดมุ่งหมายในการใช้คำพวน

การใช้คำพวนจากข้อมูลข้างต้น วิเคราะห์พบ จุดมุ่งหมายในการใช้ดังนี้

1. เพื่ออารมณ์ขัน

1.1 อารมณ์ขันความแปลกใหม่

เป็นอารมณ์ขันที่ได้จากการใช้รูปแบบภาษา ที่แตกต่างออกไปจากภาษาปกติ เช่น *ไซกา-ซาไก (22)* *กางกิงเลง (23)* *กา-สู-หรับ (24) (54)* *เสื่อ (กะบาก) (27)* *ซังแหวน-แซวหนั่ง (29)* *ซาโฆะแนว-แซวโฆะณา (30)* *ไอ้ชาดหมา (31) (73)* *ลดกรม (32)* *ยู่หนี (35)* *เข่าตี (38)* *โจย่วน (41)* *ฮาแตก (43)* *กาเฟิ่นแญ (45)* *ตวนฮือ (47)* *เพงอำ (56)* *คึกฤทธิ-คิดลึก (58)* *อารีตม (64)* *ชื้อหนั่งเสียน (65)* *แจ้วหลบฮับ (80)* *ละยั้นตรี (82)*

1.2 อารมณ์ขันทางเพศ

เป็นอารมณ์ที่แสดงสัญชาตญาณของมนุษย์ที่ถูกเก็บกดจากประเพณีวัฒนธรรม เมื่อมีทางแสดงออก ได้ก็แสดงออก ดังเช่น *ชี่ตอนชอย (39)* *ช่วยคัง (40)* *จิตหุดเจี้ยว (44)* *คุณหมอน...ชายหอย (62)* *หามี่ (66)* *เห็นหมี (67)* *หมีหาหอย (68)* *หินมีสี (69)* *หิน B (71)* *หินปลี (71)* *เป็บชี (72)* *มิสโนตม (74)* *โตมร ไตรรงค์ (77)*

2. เพื่อทำเรื่องหนักให้เป็นเบา

บางครั้งผู้พูดต้องการพูดให้ละเอียด แต่คิดที่ทำให้ ฟังดูหยาบโลน รุนแรง จึงหาทางทำหนักให้เป็นเบาด้วยการใช้คำพวน ดังนี้

2.1 เรื่องหยาบโลน

นอกจากตัวอย่างอารมณ์ขันทางเพศตามข้อ 1.2 แล้วก็ยังมีตัวอย่างอื่นอีก เช่น *ดูแจก (50)*

หมาดา (53)

2.2 เรื่องรุนแรง

การพวนสามารถลดความรุนแรงของภาษา ที่ใช้ได้เช่น *จิตหุดเจี้ยว (44)* *คุณหมอน...ชายหอย (62)*

3. เพื่อเสียดสี ประชด แดกดัน

การว่าอะไรใคร หากว่าตรง ๆ ไม่ได้ก็ขอให้ ได้ว่าเสียดสี ประชด แดกดัน จะทำให้ลดความรู้สึกที่ อยากรจะว่าตรง ๆ ลงได้ บางทีอาจให้ความรู้สึกสะใจยิ่ง กว่าที่พูดตรง ๆ เสียด้วยซ้ำ ดังเช่น *นาคร-นอนคา (20)* *(37)* *ทิวะ (42)* *จิตหุดเจี้ยว (44)* *ทิมวัน (46)* *แอร์กี (48) (57)* *ละยั้นตรี (82)*

คำที่ยกมาได้วิเคราะห์ให้เห็นแล้วตั้งแต่ตอน ต้น มีแต่คำว่า *ทิวะ (42)* ซึ่งคำนี้เป็นคำที่ซับซ้อนยืชื่อ ของผู้ที่ถูกระบุว่าเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการปั่นหุนเมื่อกลางปี พ.ศ. 2536 ที่ถูกระบุชื่อไว้ในสื่อมวลชนเพียงแต่ว่า “*มิสเตอร์ ที*” เท่านั้น

4. เพื่อเป็นเงื่อนไข

จากข้อมูล พบการใช้คำพวนเพื่อเป็น เงื่อนไขที่ชัดเจน 2 ประเภท คือ

4.1 ประเภททนายปัญหา

พบเพียงตัวอย่างเดียว คือ *หลา-หลู๊-แคม (63)*

4.2 ประเภทนามปากกา

นิยมใช้คำพวนเป็นนามปากกา ทั้งที่เป็น นามปากกาใช้เขียนประจำและนามปากกาชั่วคราวชั่วคราว เช่น *คามหุโณ (75)* *สายชม (76)* *โตมร ไตรรงค์ (77)* *เอี้ยบจ้วน (78)* *สนคาม (79)* *แจ้วหลบฮับ (80)*

นอกจากนั้นยังปรากฏจากการยืนยันของ บุคคลในวงการหนังสือพิมพ์อีก ซึ่งไม่ได้นำมาเป็น ข้อมูลในที่นี้ ดังเช่น นามปากกาของคุณวิเชียร สงวนไทย ที่ใช้ว่า *วิชัย สงวนเทียน^๑* เป็นต้น

5. เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกข้อหาหมิ่นประมาท การใช้คำพวนอาจหลีกเลี่ยงข้อหาหมิ่นประมาทได้ อย่างน้อยก็ระดับหนึ่ง เช่น *ทิวะ (42)* *OMDU (81)*

6. เพื่อเสียงคล้องจอง โดยเฉพาะในบท ร้อยกรองนั้น คำพวนนอกจากจะให้ความหมายตาม ความมุ่งหมายแล้ว ยังจะให้เสียงคล้องจอง ทำให้เกิดความไพเราะอีกทางหนึ่งด้วย ดังเช่น *อารีตม (64)* *ชื้อหนั่งเสียน (65)*

คำพวนที่ใช้มากที่สุดในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์

จากข้อมูลที่ปรากฏในการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำมาแจกแจงความถี่ในการใช้คำพวนตามตารางต่อไปนี้คือ

คำพวน	หนังสือพิมพ์	วารสาร นิตยสาร	สารประชา สัมพันธ์	จุดสาร	รวม
ยุ่น (1) (2) (3) (4) (6) (7) (8) (9) (10) (11) (12) (13) (14) (15) (16) (17) (18) (19) (25) (26) (28) (33) (34) (36) (49) (52) (55) (59)	24	6	-	-	30
กา-สู-หรับ (24) (54)	-	5	-	-	5
ควนฮือ (47)	3	-	-	-	3
ชาดหมา (31) (73)	2	-	-	-	2
ช่วยคัง (40)	2	-	-	-	2
กาเฟิ่นแญ (45)	2	-	-	-	2
หมายตา (53)	2	-	-	-	2
นาคร...นอนคา (20) (37)	-	2	-	-	2
แอรกี (48) (57)	1	1	-	-	2
คำพวนที่ปรากฏแห่งละ 1 คือ	27	8	2	1	38
เลือครัว(5) ลำเค็ญ(21) ไชกา(22) กางกิงเลง(23) เลือ(กะบาก)(27) ซังแหวน(29) ซาโฆษแนวน(30) ลดกรม(32) ยุ่นปี(35) เข่าตี้(38) จีตออนชอย(39) โจย้วน(41) ทิวะ(42) ฮาดแดก(43) จิตหุดเงี้ยว(44) หันวิม(46) ดูแจก(50) กาลี(51) เทงอ้า(56) คัดล็ก(58) สาริต- สิทธา(60) สมชาย-สายชม(61) คุณหมอน...ขายหอย(62) หลา-หล้า- แคม(63) อารีตม(64) ขือหนั่งเสียน (65) หามมี(66) เห็นหมี่(67) หมี่หาหอย (68) หินมีสี (69) หิน B(70) หินปลี่(71) เป็บซี่(72) มิสโนตม(74) แจ้วหลบฮับ(80) OMDU(81) ฉะยันตรี(82)					
รวม	63	22	2	1	88

หมายเหตุ คำพวนซึ่งใช้เป็นนามปากกา จำนวน 5 คำ (75) (76) (77) (78) (79) ไม่
อาจนับความถี่ได้ จึงไม่ได้นำมาใส่ไว้ในตารางนี้

จากตารางดังกล่าวพบว่า

1. ในข้อมูลทั้งหมด 82 แห่ง พบคำพวน 93 คำ (คำพวนตามตาราง 88 คำ + นามปากกา 5 คำ รวม 93 คำ)
2. คำพวนที่ใช้มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ *ยุ่น* 30 คำ *กา-สุ-หฺรับ* 5 คำ *ตวนฮือ* 3 คำ
3. สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ที่ใช้คำพวนมากที่สุดคือ หนังสือพิมพ์ และวารสาร นิตยสาร ตามลำดับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากคำพวนในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์

1. คำพวนทำให้เข้าใจเรื่อง เข้าใจลึก โดยเฉพาะได้รู้ความหมาย ทั้งความหมายโดยนัย ความหมายแอบแฝง และความหมายกักตุน
2. คำพวนทำให้ได้อารมณ์ขัน ไม่เครียด ผ่อนคลายอารมณ์เก็บกด ทั้งอารมณ์เก็บกดโดยประเพณีวัฒนธรรมและอารมณ์เก็บกดจากสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคมและการเมืองได้ ทำให้ลดความตึงเครียดลงได้ระดับหนึ่ง
3. คำพวนเป็นวิธีการฝึกเชาวน์ปัญญา วิธีการคิด วิเคราะห์ ความคิดสร้างสรรค์ได้วิธีหนึ่งด้วย

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิเคราะห์ดังกล่าวมาทั้งหมด ทำให้ได้ข้อสรุปและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. คำว่า “*ยุ่น*” เป็นคำพวนที่ปรากฏใช้มากที่สุดนในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ ตามข้อมูลเท่าที่ปรากฏในการศึกษาครั้งนี้ และนัยของคำนี้เป็นที่เข้าใจกันทั่วไปว่าหมายถึง “*ญี่ปุ่น*” แต่ไม่แน่ใจว่าทั้งผู้ใช้และผู้รับสื่อจะเข้าใจว่าเป็นคำพวนหมดทุกคนหรือไม่

2. คำพวนที่ใช้ในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ไม่ได้เป็นคำพวนที่มีแนวโน้มแต่ในทางหายโลนเท่านั้น หากแต่ยังมีคำพวนที่ให้อารมณ์ขัน มีเงื่อนไข รหัสให้คิดรวมทั้งคำพวนที่ช่วยลดความหายโลนและความรุนแรงของการใช้ถ้อยคำ ตลอดถึงคำพวนที่ใช้เพื่อการหลีกเลี่ยงข้อหาหมิ่นประมาทอีกด้วย

3. การที่สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ใช้คำพวนเพื่อการสื่อสารนี้ก็ด้วยจุดมุ่งหมายลึกพิเศษ น่าจะได้มีการนำใช้ในคอลัมน์สำหรับเด็กและเยาวชนบ้าง โดยอาจใช้โครงสร้างของคำพวน สร้างปริศนาคำทายหรือปัญหาฝึกสมอง ฯลฯ หากทำได้จะเป็นการส่งต่อวัฒนธรรมด้านนี้ให้คนรุ่นใหม่รับสืบทอดต่อไป

4. จากการเริ่มต้นในงานเขียนนี้ อาจนำไปสู่งานวิจัยที่สมบูรณ์ เพื่อความภาคภูมิใจในความเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทยได้ด้วยอีกทางหนึ่ง

คุณค่าของของคำพวนที่ปรากฏในสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์มีหลากหลายประการดังกล่าว ขอเพียงอย่างเดียว คือ อย่างคิดแคบเพียงว่า ขึ้นชื่อว่าคำพวนแล้วจะต้องเป็นเรื่องของความหายโลน ลามก ที่ไม่พึงปรารถนาเสมอไปเท่านั้น คิดได้อย่างนี้แล้วจะทำให้เห็นว่า *คำพวน* ทำให้สื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ของเรามีสีสันสะดุดตา ที่แปลกต่างไปจากสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ของชาติอื่น ๆ อยู่อีกอย่างที่น่ายกภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง น่ายกภูมิใจเพราะเป็นของที่ใครอื่นเขาไม่มี *เรามีของเราชาติเดียว*

แล้วอย่างนี้ อาจารย์ทั้งหลาย ผู้สอนวิชาภาษาไทยจะไม่พิจารณาให้คำพวนเป็นลักษณะพิเศษของภาษาไทยที่กำหนดเพิ่มเข้าไว้ในบทเรียนอีกประการหนึ่งหรือ

เชิงอรรถ

- บุญเลิศ สุกคิดถ “การสื่อสาร : โครงสร้างและหน้าที่ใน สังคม” ใน *วารสารศาสนาธรรมและสื่อมวลชน*, หน้า 32.
- ’สนิท บุญฤทธิ์ “คำพวน : อีกรูปหนึ่งของการใช้ภาษาไทย” ใน *ป/วิชาดี* 8(1) : 40-41, เมษายน-กันยายน 2537.
- ’ด. หน้า 43.
- ’อ้วน อรรถ “คลื่นรบกวน” ใน *ไทยรัฐ* 28 ธันวาคม 2538, หน้า 14.
- ’ข่าวสด 14 มิถุนายน 2536, หน้า 3.
- ’อ้วน อรรถ น.ด.